

Rom 14:1

δὲ

προσλαμβάνεσθε τὸν ἀσθενοῦντα
τῇ πίστει
μὴ εἰς διακρίσεις
διαλογισμῶν.

Rom 14:2

μὲν

ὃς πιστεύει
φαγεῖν πάντα

δὲ

ὁ ἀσθενῶν
ἐσθίει λάχανα

Rom 14:3

δὲ

ὁ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα
ἐξουθενεῖτω μὴ
ὁ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα
μὴ κρινέτω μὴ
γὰρ ὁ θεὸς προσελάβετο αὐτὸν

Rom 14:4

σὺ	εἶ	τίς
ὁ κρίνων	οἰκέτην;	
ἄλλότριον		

	στήκει
ἡ	πίπτει
τῷ κυρίῳ	
ἰδίῳ	

δέ	σταθήσεται
----	------------

γὰρ	ὁ κύριος	δυνατεῖ
		στησαι αὐτόν.

Rom 14:5

γὰρ	μέν	Ὅς	κρίνει	ἡμέραν
				παρ' ἡμέραν

δὲ	ὅς	κρίνει	ἡμέραν
			πάσαν

ἕκαστος	πληροφορείσθω.
ἐν τῷ νοῖ	
ἰδίῳ	

Rom 14:6

ὁ φρονῶν | τὴν ἡμέραν
φρονεῖ
/ κυρίῳ

καὶ ὁ ἐσθίων
ἐσθίει
/ κυρίῳ

γὰρ εὐχαριστεῖ
/ τῷ θεῷ

καὶ ὁ ἐσθίων
μὴ ἐσθίει
οὐκ / κυρίῳ

καὶ εὐχαριστεῖ
/ τῷ θεῷ.

Rom 14:7

γὰρ οὐδεὶς ζῆ
/ ἡμῶν / ἐαυτῷ

καὶ οὐδεὶς ἀποθνήσκει
/ ἐαυτῷ

Rom 14:8 γὰρ τε ζῶμεν
 τῷ κυρίῳ
 ἔάν
 ζῶμεν

τε ἀποθνήσκομεν.
 τῷ κυρίῳ
 ἔάν
 ἀποθνήσκωμεν

οὖν ἐσμέν.
 τοῦ κυρίου
 τε ἔάν
 ζῶμεν
 τε ἔάν
 ἀποθνήσκωμεν

Rom 14:9 γὰρ Χριστὸς ἀπέθανεν
 καὶ ἔζησεν
 εἰς τοῦτο
 ἵνα κυριεύσῃ.
 καὶ νεκρῶν
 καὶ ζώντων

Rom 14:10 δὲ Σὺ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν
σου;

ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν
σου;

γὰρ πάντες παραστησόμεθα
τῷ βήματι
τοῦ θεοῦ

Rom 14:11 γάρ γέγραπται
κύριος λέγει
ἐγὼ ζῶ
ὅτι
γόνυ κάμψει
πάν ἐμοὶ
καὶ γλῶσσα ἐξομολογήσεται
πάσα τῷ θεῷ.

Rom 14:12 ἄρα οὖν

ἕκαστος δώσει λόγον
ἡμῶν τῷ θεῷ .
περὶ ἑαυτοῦ